

„Реальні“ політики.

Жидівські Датани й Авірони понесли поразку в соймі в справі монопольних концесій. І то в розгарі польсько-жидівських угодних переговорів. „Визволене“ на спілку з правницею, не зважаючи на обструкційний спротив жидівського клубу, переперло відкинення жидівських внесень про відкликання президентського розпорядку в справі ревізії концесій. Таким чином до 14 днів повинен появитися виконавчий розпорядок уряду до люгневого розпорядку президента республіки. В наслідок цього наступить ревізія монопольних концесій в той спосіб, що дотепершні їх посідачі муситимуть уступити місце інвалідам. Коли мати на увазі, що на 70 тисяч концесій майже половина (30 тисяч) знаходиться в руках жидівських незасібних родин, що продаж монопольних продуктів була їх єдиною основою існування, то здійснення люгневого розпорядку президента потягає за собою помітний соціальний переворот. Тому й не диво, що оборона жидівського клубу була така обзпучлива, що вона супровожалася технічною обструкцією й почуттям розчарування проінятими вигуками: „Ось польсько-жидівська угода!“, „Облуда“, „Пощо спрваджуєте гостей зі заграниці?“ і т. и.

Здавалось би з першого погляду, що тут край польсько-жидівським переговорам і польсько-жидівській угоді. З обох боків йшла під прапором угоди тонка, майстерна й цікава гра.

Польський уряд, який на основі улілених йому соймом повноважень видав президентський розпорядок і тим способом притиснув жидівську парламентську репрезентацію, з огляду на польсько-жидівські переговори постановив якнайскорше ввести в життя ревізію концесій. Цим способом уряд з одного боку бажав усунути черепони

на шляху переговорів, а з другого боку зводив справу угодних уступок супроти Жидів до мінімуму. Знову ж жидівські „реальні“ політики вважали монопольні концесії вихідною точкою польсько-жидівських переговорів і шляхом відкликання президентського розпорядку думали досягнути задаток на добрий вислід угоди. Вся гра умістовлювалася в тому, хто кого викиває? У висліді уряд при допомозі „Визволеня“ й хієнської правниці викивав жидівських „реальних“ політиків, які своїм виборцям піднесуть тепер перший урядовий „дарунок“.

Справа з монопольними концесіями виявила, якими нереальними є „реальні“ жидівські політики, як грубо обманюють себе сучасні Датани й Авірони, яким фальшивим є вимріяний ними „вдолтий телець“.

Здавалось би, що тут край польсько-жидівським переговорам. Але тільки, здавалось би, бо Датани й Авірони є вперті, а їхні бажання заступають їм реальну дійсність. Справа з монопольними концесіями з тактичного боку дещо припинить розгін угодних переговорів, а з другого боку ще міцнійше зв'яже жидівських „реальних“ політиків з думкою про їх безапеляційну коначність. Після першої хвилі обурення прийде у них реакція. Вони доказуватимуть неминучість польсько-жидівської угоди, а справа з монопольними концесіями буде у них твердим аргументом і „педагогічним“ засобом з боку польського уряду.

Та монопольні концесії є тільки „ліричним інтермеццом“ в польсько-жидівських переговорах, є дрібницею супроти „далекосягlosti“ польсько-жидівської угоди. Що ж є ядром тієї „далекосягlosti“? В першу чергу тут йде про розуміння характеру польської республіки. Сучасна Польща офіційно має 33 відсот. „інородців“, фактично кількість „чужоплемінців“ слід озна-

зустрічає ловно то підтриман нах всею жавної ма ба, щоби племінців“ переведен українськи Тому немиціональні поставити них пригорошити, знярядям ної політи на зробит ріальною ність і відтурі робит ними до з що для ід далеко бі дівський а вець, купе крат, полі

І це є г жидівсько завдання ред жидів міння цієї баам ше соймі, що не підуть сіянізму н ким „Мош така роля вже приви дання. Зві

Red. czas. W imieniu okręgowy katury przy tym zony we Lw azcznego v (10.132) z dn tytułem: 1) kabinetu Wl. przystań, b) a: Win teć b buduczczynu. puka“ między A ciu swidor dzy słowami: ziznaw, b) c) dytaania, c) ho. d) od stó

Діло, Львів 1925
6 червня, с. 1., 4. 123